

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af, om Folketinget tiltræder Landstingets Beslutning om, at Antallet af Medlemmerne i det Fællesudvalg, som vil være at nedsette angaaende Forslag til Lov om Flytning af Statsbanestationen ved Viborg, skal være 22, 11 valgte af hvert af Tingene.

Formanden (Høgskbro): Saafremt ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykke til det nævnte Antal Medlemmer som givet (Ophold). Det er givet.

Som Følge heraf gif man til det næste Punkt paa Dagsordenen, som var opført eventuelt, nemlig:

Valg for Folketingets Vedkommende af 11 Medlemmer til det nævnte Fællesudvalg.

Formanden (Høgskbro): Jeg tillader mig at foreslaa: Nyholm, C. Ravn, Svendsen, N. Nielsen, M. Nielsen, Rasmussen, Jens Buxt, Tauber, Klein, Lüttichau og Scharling. (Ophold). Da ingen gør Indsigelse, er Forslaget vedtaget, og der vil nu blive givet Landstinget Underretning derom.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893.

Det Afsnit, som fattes under Forhandling, var det i Udenrigsministeriet vedkommende Ændringsforslag til § 26 under Nr. 4 udenfor Udvalgets Liste over Ændringsforslag (se foran Sp. 4311—12.)

Bem: Udenfor Listen over Udvalgets Ændringsforslag er der under Nr. 4 til §

26 stillet et Ændringsforslag af 18 Medlemmer, hvilket gaar ud paa at indsette et nyt Stykke i denne Paragraf, Udenrigsministeriet vedkommende: „Til Danmarks Deltagelse i den interparlamentariske Konference og Verdenfredskongressen i Bern i Sommeren 1892, som Rejseunderstøttelser til delegerede, valgte af Rigsdagens to Afdelinger, 3,000 Kr.“ Jeg skal paa Forslagsstillernes Begne tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag. Ved Finanslovens anden Behandling den 13de Januar havde det ærede Medlem for Horsens (Wajer) udtalt sig i Anledning af et eventuelt Ændringsforslag som dette. Det ærede Medlem har jo indlagt sig store Fortjenester af Fredsagen her i Landet. Jeg havde tænkt mig, at Finansudvalget mulig her til tredje Behandling havde stillet et lignende Forslag som dette, men da det ikke skete, have de 18 Medlemmer tilladt sig at stille dette Forslag. I 1889 var der en parlamentarisk Konference i Paris, hvor henved 100 Rigsdagsmænd fra forskellige Lande i og ogsaa udenfor Europa vare samlede. Næst efter var der en i London, hvor der fra forskellige Lande var samlet et Par hundrede Rigsdagsmænd, og nu sidste Aar var der, som bekendt, i Rom fra 16 forskellige Lande samlet henved 400 Rigsdagsmænd; der var anmeldt i alt 644. Ogsaa fra Danmark har der været Repræsentanter, og i vort Naboland Norge var der bevilget 3,000 Kr., for at Stortingsmænd kunde rejse ned til den sidst omtalte Konference. Det forekommer derfor Forslagsstillerne, at det vilde være heldigt, om vi her i Danmark vilde følge vore Naboer Nordmændenes Eksempel, og i Overbevisning herom have vi tilladt os at stille dette Forslag. Der er vistnok ikke noget Mennekte, der kan siges andet, end at det er et godt og ædelt Formaal, Fredsforeningerne have sat sig: lat arbejde hen til, at der kan komme Fred paa Jorden, og at Mennektelagterierne affattes. Ser man hen til Frontalerne, naar Rigsdagens i de forskellige Lande aabnes, gaar det som en rød Traad igennem dem, at man arbejder af al Kraft hen til at opretholde et fredeligt Forhold til de forskellige Nabolande, og at man har godt Haab om at opretholde Freden. Men naar saa Budgetterne forelægges, vil man i Reglen se, at der forlanges større Udgifter til Militær-